

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.10.2022
COM(2022) 546 final

2022/0341 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 for så vidt angår
straskreditoverførsler i euro**

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2022) 546 final} - {SWD(2022) 546 final} - {SWD(2022) 547 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Straksbetalinger er en form for kreditoverførsel, hvor midler overføres fra betalerens konto til betalingsmodtagerens på få sekunder, uanset klokkeslæt, dag eller nat og på en hvilken som helst dag i året. Dette adskiller straksbetalinger fra andre kreditoverførsler, som kun behandles af betalingstjenesteudbydere¹ i åbningstiden, idet midlerne først krediteres betalingsmodtageren ved afslutningen af den følgende arbejdsdag.

Straksbetalinger er en vigtig teknologisk innovation inden for betalinger. De gør det muligt at frigive midler, der er blokeret i det finansielle system, og gøre dem umiddelbart tilgængelige for slutbrugerne — forbrugere og virksomheder i EU — til forbrug og investeringer. Straksbetalinger giver også banker og fintechvirksomheder mulighed for at udvikle nye betalingsløsninger på interaktionspunktet, enten på fysiske salgssteder eller i e-handelstransaktioner (f.eks. ved hjælp af mobilbetalingsapplikationer på smartphones). Sådanne løsninger vil bidrage til at reducere den nuværende høje koncentrationsgrad på interaktionspunktmarkedet, navnlig for grænseoverskridende betalinger.

I EU findes der allerede en struktur for straksbetalinger i euro. Den omfatter flere betalingssystemer, der tilbyder straksafvikling, og det fælles eurobetalingsområde (SEPA) med en strakskreditoverførselsordning (SCT Inst.-ordning), der blev lanceret i november 2017 af European Payments Council (EPC)².

De betydelige potentielle fordele ved straksbetalinger for forbrugere og virksomheder i EU hæmmes imidlertid af den langsomme udrulning og den ringe udbredelse af straksbetalinger. Ved udgangen af 2021 var kun 11 % af de kreditoverførsler i euro, der blev foretaget i EU, straksbetalinger³. Årsagerne hertil er anført i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag (se nedenfor).

I Kommissionens meddelelse af 5. december 2018 "Mod en stærkere international rolle for euroen"⁴ støttede Kommissionen et fuldt integreret marked for straksbetalinger i EU for at mindske risici og sårbarheder i forbindelse med detailbetalinger og øge de eksisterende betalingsløsningers autonomi. I sin meddelelse af 24. september 2020 om en detailbetalingsstrategi for EU⁵ meddelte Kommissionen, at den, hvis det var relevant, ville foreslå lovgivning, der kræver, at betalingstjenesteudbydere i EU skal tilbyde straksbetalinger i euro inden udgangen af 2021. Rådet fremhævede i sine konklusioner af 22. marts 2021⁶ fremme af udbredt brug af straksbetalinger som et mål for detailbetalingsstrategien. I sin meddelelse af 20. januar 2021 med titlen "EU's økonomiske og finansielle system: fremme af åbenhed, styrke og modstandsdygtighed"⁷ gentog Kommissionen betydningen af sin strategi

¹ En betalingstjenesteudbyder er en udbyder af betalingstjenester som defineret i bilag I til direktiv 2015/2366 (betalingstjenestedirektivet), f.eks. et kreditinstitut, betalingsinstitut eller e- pengeinstitut.

² EPC er en privatretlig sammenslutning af betalingstjenesteudbydere, der blev grundlagt i 2002, og som fungerer som beslutningstagende og koordinerende organ i den europæiske betalingssektor og har som hovedopgave at udvikle det fælles eurobetalingsområde.

³ Kilde: EPC.

⁴ COM(2018) 796 final af 5. december 2018.

⁵ COM(2020) 592 final af 24. september 2020.

⁶ 7225/21.

⁷ COM(2021) 32 final af 19. januar 2021.

for detailbetalinger og af digital innovation inden for finans som et middel til at styrke det indre marked for finansielle tjenesteydelser og dermed styrke dets åbne strategiske autonomi på det makroøkonomiske og finansielle område. Efterfølgende inkluderede Kommissionen et initiativ vedrørende straksbetalinger i Kommissionens arbejdsprogram for 2022⁸.

Rådet henviste i sine konklusioner af 5. april 2022⁹ til Kommissionens hensigt om at forelægge et lovgivningsinitiativ vedrørende straksbetalinger, idet det mindede om målet om at fremme udviklingen af konkurrencedygtige indenlandske og paneuropæiske markedsbaserede betalingsløsninger og understregede betydningen af at fastlægge og effektivt gennemføre en ramme for et uafhængigt, effektivt, velfungerende, åbent og selvstændigt europæisk betalingsområde.

- **Sammenhæng med de gældende regler**

Almen adgang til straksbetalinger i euro er en nødvendig del af opdateringen og moderniseringen af SEPA. SEPA giver europæiske forbrugere, virksomheder og offentlige myndigheder mulighed for at foretage og modtage grænseoverskridende betalinger i euro lige så let som indenlandske betalinger og gør det muligt for offentligheden at anvende deres eksisterende betalingskonti i deres hjemland til at modtage deres løn eller betale regninger mellem forskellige medlemsstater. SEPA-projektet blev iværksat med støtte fra Kommissionen i 2002, hvilket fik den europæiske banksektor til at oprette EPC, som efter anmodning fra Kommissionen og Den Europæiske Centralbank (ECB) gav tilsagn om at udvikle harmoniserede ordninger for regler og procedurer for gennemførelse af betalinger i euro i tæt dialog med alle interessenter (herunder forretningsdrivende og forbrugere). SEPA-ordningen for kreditoverførsler i euro blev lanceret i 2008 og for direkte SEPA-debiteringer i 2009. Disse to ordninger blev reelt gjort obligatoriske for betalinger i euro ved SEPA-forordningen fra 2012¹⁰. SCT Inst.-ordningen blev lanceret i 2017.

To EU-retsakter på betalingsområdet, direktivet fra 2015 om betalingstjenester i det indre marked (betalingstjenestedirektivet)¹¹ og forordningen om grænseoverskridende betalinger¹², finder allerede anvendelse på straksbetalinger og vil fortsat gøre det efter dette forslags ikrafttræden. Ved betalingstjenestedirektivet fastsættes der regler og forpligtelser for betalingstjenesteudbydere og forbrugerrettigheder for mange typer almindeligt anvendte betalinger i EU, herunder kreditoverførsler. Det er ved at blive evalueret, og eventuelle forslag til ændringer vil tage fuldt hensyn til nærværende forslag. Forordningen om grænseoverskridende betalinger kræver, at der opkræves samme pris for grænseoverskridende betalinger i euro som for indenlandske betalinger af den tilsvarende type i national valuta (herunder kreditoverførsler og dermed straksbetalinger), der behandles af den samme betalingstjenesteudbyder (se nedenfor for yderligere forklaringer om samspillet mellem forordningen om grænseoverskridende betalinger og dette forslag).

Når betalingstjenesteudbydere leverer straksbetalinger, skal de som for alle andre typer betalinger sikre, at de råder over passende værktøjer til forebyggelse af svig i realtid, hvidvask af penge og finansiering af terrorisme i fuld overensstemmelse med gældende EU-lovgivning.

---

⁸ COM(2021) 645 final af 19. oktober 2021.

⁹ 6301/22.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 af 14. juli 2021 om grænseoverskridende betalinger i Unionen (kodifikation).

Dette initiativ har ingen indvirkning på robustheden af AML/CFT-kontroller. Navnlig påvirker den øjeblikkelige karakter af disse betalinger — de sker på mindre end 10 sekunder — på ingen måde forpligtede enheders forpligtelse til at foretage den krævede AML/CFT-kontrol og om nødvendigt indgive rapporter om mistænkelige transaktioner. Der er normalt tale om ex-post-krav, i modsætning til forpligtelser til sanktionsscreening, som skal udføres, inden transaktionen gennemføres (dvs. inden for 10 sekunder for straksbetalingers vedkommende), og de er derfor omfattet af dette forslag. Dette forslag påvirker heller ikke på nogen måde effektiviteten og rettidigheden af de finansielle efterretningsenheders (FIU'ers) undersøgelse af sådanne rapporter om mistænkelige transaktioner.

- **Sammenhæng med EU's politik på andre områder**

Initiativet er i fuld overensstemmelse med andre af Kommissionens initiativer, der er fastsat i Kommissionens strategi for digital finans for EU¹³, som er vedtaget sammen med strategien for detailbetalinger, og som har til formål at fremme den digitale omstilling af finans og EU's økonomi og fjerne fragmenteringen af det digitale indre marked.

Det er også i fuld overensstemmelse med Kommissionens meddelelse "Mod en stærkere international rolle for euroen"¹⁴, hvori Kommissionen støttede et fuldt integreret system for straksbetalinger i EU for at mindske risici og sårbarheder i forbindelse med detailbetalingssystemer og øge de eksisterende betalingsløsningers autonomi. Det er også i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse fra 2021 om "EU's økonomiske og finansielle system: fremme af åbenhed, styrke og modstandsdygtighed"¹⁵, som gentog betydningen af dens strategi for detailbetalinger og af digital innovation inden for finans for at styrke det indre marked for finansielle tjenesteydelser. I samme meddelelse bekræftedes det, at Kommissionen og ECB's tjenestegrene i fællesskab på teknisk plan vil gennemgå en bred vifte af politiske, juridiske og tekniske spørgsmål, der opstår som følge af en eventuel indførelse af en digital euro, under hensyntagen til deres respektive mandater i henhold til EU-traktaterne. Et lovgivningsinitiativ om digital euro er også medtaget i Kommissionens arbejdsprogram for 2023.

Fuld udrulning af straksbetalinger er et af hovedelementerne i ECB's strategi for detailbetalinger¹⁶, som også tilbyder TARGET Instant Payment Settlement (TIPS). ECB kan derfor opfordres til at afgive udtalelse om dette forslag.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Det relevante retsgrundlag er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som pålægger EU-institutionerne at fastsætte bestemmelser med henblik på at oprette det indre marked og sikre, at det fungerer korrekt i overensstemmelse med artikel 26 i TEUF. Dette er retsgrundlaget for eksisterende EU-lovgivning på betalingsområdet, såsom SEPA-forordningen, betalingstjenestedirektivet og forordningen om grænseoverskridende betalinger.

---

¹³ COM(2020) 591 final af 24. september 2020.

¹⁴ COM(2018) 796 final af 5. december 2018.

¹⁵ COM(2021) 32 final af 19. januar 2021.

¹⁶ <https://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/ecb.eurosystemretailpaymentsstrategy~5a74eb9ac1.en.pdf>.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Det er kun EU-foranstaltninger, der kan kræve, at alle relevante betalingstjenesteudbydere i EU leverer tjenester, der består i at sende og modtage grænseoverskridende straksbetalinger. Alene kan medlemsstaterne ikke fastsætte harmoniserede EU-regler om grænseoverskridende straksbetalinger, det være sig om sanktionsscreening eller beskyttelse af betaleren i tilfælde af svig eller fejl. Desuden blev SEPA oprettet ved en EU-forordning vedrørende traditionelle kreditoverførsler og direkte debiteringer, og det foreliggende forslag videreudvikler SEPA.

- **Proportionalitetsprincippet**

Kun betalingstjenesteudbydere, der tilbyder deres kunder en kreditoverførselstjeneste i euro, er omfattet af kravet om at tilbyde straksbetalinger i euro. SEPA-forordningen udelukker allerede betalingstransaktioner gennemført mellem og internt hos betalingstjenesteudbydere, herunder deres agenter eller filialer, for deres egen regning. Desuden er betalingsinstitutter¹⁷ og e-pengeinstitutter¹⁸ ikke omfattet, da de i øjeblikket i henhold til direktivet om endelig afregning¹⁹ ikke kan deltage i afviklingssystemer, der er udpeget i henhold til nævnte direktiv, og som omfatter mange EU-afviklingssystemer, der i vid udstrækning anvendes til kreditoverførsler og straksbetalinger. Dette kan tages op til fornyet overvejelse i lyset af fremtidige ændringer af direktivet om endelig afregning, efter at det er blevet revideret. I henhold til dette forslag vil betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter dog ikke blive forhindret i at tilbyde straksbetalinger til deres brugere på frivillig basis. Forslaget indeholder også forskudte frister for at indføre modtagelse og afsendelse af straksbetalinger og for betalingstjenesteudbydere i og uden for euroområdet.

- **Valg af retsakt**

Da SEPA-forordningen fastsætter tekniske og forretningsmæssige krav til alle kreditoverførsler i euro, og da straksbetalinger i euro er en ny kategori af kreditoverførsler i euro, bør nævnte forordning ændres ved nærværende forslag.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Den 23. november 2017 forelagde Kommissionen en rapport om, hvordan SEPA-forordningen fungerer, jf. forordningens artikel 15²⁰. Det konkluderedes i rapporten, at SEPA-forordningen generelt blev anvendt korrekt i hele EU, og at der ikke var behov for et opfølgende lovgivningsforslag.

Da der imidlertid ikke fandtes straksbetalinger, da SEPA-forordningen blev vedtaget i 2012, indeholdt den ikke specifikke bestemmelser om denne nye kategori af kreditoverførsler i euro. Tilføjelsen af særlige bestemmelser om straksbetalinger i euro til SEPA-forordningen afspejler moderniseringen af eurokreditoverførselsteknologier, der muliggør straksbehandling.

---

¹⁷ Som defineret i artikel 4, nr. 4), i direktivet om endelig afregning.

¹⁸ Som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2009/110/EF (direktivet om elektroniske penge).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer.

²⁰ https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/171123-report-sepa-requirements_en.pdf.

- **Høringer af interesserede parter**

For at sikre, at Kommissionens forslag tager hensyn til alle interesserede parter synspunkter, omfattede høringsstrategien for dette initiativ:

- en offentlig høring, der skulle danne grundlag for Kommissionens strategi for detailbetalinger, og som løb fra den 3. april til den 26. juni 2020²¹
- en offentlig høring om den indledende konsekvensanalyse for dette initiativ, der løb fra den 10. marts til den 7. april 2021²²
- en åben offentlig høring, der løb fra den 31. marts til den 23. juni 2021²³
- en målrettet høring af betalingssektoren, der løb fra den 24. marts til den 12. juni 2021²⁴
- høring af interessenter i to af Kommissionens ekspertgrupper: Brugergruppen for Finansielle Tjenesteydelser (FSUG) og Ekspertgruppen vedrørende Markedet for Betalingssystemer (PSMEG)
- ad hoc-kontakter med forskellige interessenter, enten på deres initiativ eller på Kommissionens initiativ
- et webinar om de potentielle fordele ved straksbetalinger for forbrugere og virksomheder, som Kommissionens Generaldirektorat for Finansiell Stabilitet, Finansielle Tjenesteydelser og Kapitalmarkedsunionen afholdt den 10. juni 2021²⁵
- høringer af medlemsstaternes eksperter i Kommissionens Ekspertgruppe om Bankvirksomhed, Betalinger og Forsikring og ekspertgruppen om Unionens restriktive foranstaltninger og ekstraterritorialitet og ad hoc-workshopper om sanktionsscreening.

Resultatet af disse høringer er sammenfattet i bilag 2 til den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der blev anvendt en række input og ekspertiskilder ved udarbejdelsen af dette initiativ, herunder følgende:

- dokumentation tilvejebragt gennem de forskellige høringer, der er nævnt ovenfor
- en undersøgelse udført af en kontrahent, Fidelis Consulting, "IPs, Current and foreseeable benefits", leveret i 2021²⁶
- regelmæssige oplysninger fra EPC om medlemskab og anvendelse af kreditoverførselsordninger og straskreditoverførselsordninger

---

²¹ https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2020-retail-payments-strategy_en.

²² https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12931-Instant-payments_en.

²³ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12931-Instant-Payments/public-consultation_en.

²⁴ https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations/2021-instant-payments_en#:~:text=%E2%80%A2%E2%80%A2%E2%80%A2-.Target%20group,be%20addressed%20to%20all%20stakeholders.

²⁵ https://finance.ec.europa.eu/events/webinar-exploring-potential-instant-payments-eu-consumers-and-businesses-2021-06-10_en.

²⁶ <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/735d5b9d-0c5e-11ec-adb1-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-228471178>.

- oplysninger fra ECB og de nationale betalingsudvalg
- ORBIS-databasen
- Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA's) register over betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter i henhold til betalingstjenestedirektivet
- et oplæg om EBA's foreløbige bemærkninger om udvalgte data om betalingssvig i henhold til betalingstjenestedirektivet som indberettet af branchen
- dokumentation fra betalingstjenesteudbydere og andre typer udbydere, navnlig om omkostninger, gennem målrettede høringer og bilaterale kontakter
- dokumentation fra Den Europæiske Forbrugerorganisation (BEUC), navnlig om prissætning af straksbetalinger i euro.

- **Konsekvensanalyse**

Dette forslag ledsages af en konsekvensanalyse²⁷, som blev forelagt Udvalget for Forskriftskontrol den 27. april 2022 og som, efter fornyet forelæggelse den 8. juli 2022, blev godkendt den 7. september 2022.

I konsekvensanalysen vurderes det, at det vigtigste problem er den ringe udbredelse af straksbetalinger i euro målt som en procentdel af alle kreditoverførsler i euro, der sendes i EU (ca. 11 %). Der er to konsekvenser af dette problem:

- urealiserede fordele og effektivitetsgevinster som følge af straksbetalinger, både på makroniveau og for specifikke kategorier af interessenter, herunder forbrugere, handlende, virksomhedsbrugere, betalingstjenesteudbydere og fintechvirksomheder og offentlige forvaltninger, herunder skattemyndigheder
- begrænset udvalg af betalingsmidler på interaktionspunktet, navnlig i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner.

Der blev identificeret fire problemdrivkræfter, to på udbudssiden og to på efterspørgselssiden:

- utilstrækkelige incitamenter for betalingstjenesteudbydere til at tilbyde straksbetalinger i euro (drivkraft på udbudssiden)
- afskrækkende transaktionsgebyrer for straksbetalinger sammenlignet med alternative betalingsmåder (drivkraft på efterspørgselssiden)
- høj andel afviste straksbetalinger, der fejlagtigt blev identificeret som personer på EU's sanktionslister (drivkraft på udbudssiden)
- betalernes betænkeligheder med hensyn til sikkerheden i forbindelse med straksbetalinger (drivkraft på efterspørgselssiden).

Konsekvensanalysen indeholder en pakke af foretrukne løsninger, der svarer til de fire identificerede problemdrivkræfter:

- et krav om, at betalingstjenesteudbydere, der leverer en traditionel kreditoverførselstjeneste i euro (med målrettede udelukkelser), skal tilbyde at sende og modtage straksbetalinger i euro
- et krav om, at betalingstjenesteudbydere ikke opkræver mere for straksbetalinger i euro end for traditionelle kreditoverførsler i euro

---

²⁷ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SWD(2022) 546.

- et krav om sanktionsscreening i form af meget hyppig kontrol af kunder i forhold til EU's sanktionslister (som det allerede er tilfældet i visse medlemsstater for indenlandske betalinger) snarere end for hver enkelt transaktion
- et krav om, at betalingstjenesteudbydere skal tilbyde en tjeneste, der gør det muligt at underrette kunderne, når der konstateres en uoverensstemmelse mellem betalingsmodtagerens navn og det internationale bankkontonummer (IBAN), som betaleren har oplyst.

Ovennævnte krav indføres ved en ændring af SEPA-forordningen, som også regulerer andre typer betalinger i euro, herunder traditionelle kreditoverførsler. Kravene vedrørende sanktionsscreening og beskyttelse af betaleren er imidlertid begrænset til straksbetalinger i euro, for hvilke de underliggende problemdrivkræfter blev anset for at være de mest virkningsfulde. Med straksbetalinger er det umuligt for betalingstjenesteudbydere inden for 10 sekunder at kontrollere, om den pågældende transaktion involverer personer på EU's sanktionslister, og som følge heraf afvises en sådan transaktion uberettiget. For traditionelle kreditoverførsler opstår dette problem ikke. Følelsen af at have flere muligheder for at inddrive midler i tilfælde af svig eller fejl, når der anvendes traditionelle kreditoverførsler, afskrækker desuden betalere fra i højere grad at tage straksbetalinger i brug, end når det gælder traditionelle kreditoverførsler.

I konsekvensanalysen blev der identificeret væsentlige, men forholdsmæssige, engangsomkostninger forbundet med at tilbyde straksbetalinger for betalingstjenesteudbydere, der endnu ikke gør det, og, for de fleste betalingstjenesteudbydere, ved at give mulighed for at kontrollere, at betalingsmodtagerens IBAN-nummer matcher betalingsmodtagerens navn. De løbende omkostninger for betalingstjenesteudbydere vil være begrænsede. Samlet set vil omkostningsvirkningerne for betalingstjenesteudbydere være neutrale over tid i lyset af de betydelige besparelser som følge af den foreslåede nye tilgang til sanktionsscreening, mindre tid og mindre indsats brugt til opfølgning af svig og fejl, reducerede omkostninger i forbindelse med håndtering af kontanter og checks og udsigten til at konkurrere mere effektivt med de etablerede operatører på interaktionspunktmarkedet og tilbyde innovative interaktionspunkt-løsninger baseret på straksbetalinger, herunder for grænseoverskridende betalinger.

Der vil blive opnået en lang række fordele ved at forbedre likviditeten og pengestrømmene. Disse vil komme alle modtagere af straksbetalinger til gode, herunder forbrugere, handlende, virksomhedsbrugere og offentlige forvaltninger, herunder skattemyndigheder, hvilket vil øge deres økonomiske effektivitet betydeligt. På nuværende tidspunkt er mange milliarder af euro i transit i betalingssystemer på et hvilket som helst givet tidspunkt og er ikke til rådighed til forbrug eller investeringer.

Øget brug af straksbetalinger vil også stimulere udviklingen af nye betalingsløsninger, således at straksbetalinger kan anvendes på interaktionspunkter til at købe varer og tjenesteydelser, navnlig ved grænseoverskridende transaktioner. Dette vil øge konkurrencen i sektoren og medføre omkostningsreduktioner for de handlende, som potentielt kan komme forbrugerne til gavn.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette initiativ er ikke et initiativ under programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit). Selv om det har form af en ændring af SEPA-forordningen, som fastsætter krav vedrørende kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro, er det ikke baseret på en

evaluering af nævnte forordning, og det ændrer ikke forordningen ud over, hvad der er nødvendigt for specifikt at indarbejde nye bestemmelser om straksbetalinger.

I overensstemmelse med "én ind, én ud"-princippet har Kommissionen forpligtet sig til i videst muligt omfang at kompensere for tilpasningsomkostningerne ved nye initiativer og til at kompensere for nye administrative omkostninger ved tilsvarende at reducere de administrative omkostninger ved andre initiativer²⁸. Dette forslag medfører imidlertid ikke administrative omkostninger for virksomheder, borgere eller offentlige myndigheder, da initiativet ikke vil føre til øget tilsyn med betalingstjenesteudbydere eller til specifikke indberetningsforpligtelser. Der er heller ingen lovbestemte gebyrer og afgifter som følge af initiativet.

Selv om tilpasningsomkostninger ikke behøver at blive udlignet i henhold til "én ind, én ud"-princippet, vil de tilbagevendende omkostningsbesparelser for betalingstjenesteudbydere som følge af den nye tilgang til sanktionsscreening sandsynligvis mere end opveje de tilpasningsomkostninger, der genereres af de andre komponenter i dette forslag, hvilket giver negative tilpasningsomkostninger (dvs. besparelser) som følge af initiativet generelt²⁹.

- **Grundlæggende rettigheder**

Initiativet er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder.

I det omfang behandling af personoplysninger er nødvendig for at overholde dette initiativ, skal behandlingen være i overensstemmelse med den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR)³⁰.

Dette initiativ fastsætter en forpligtelse til at kontrollere uoverensstemmelser mellem betalingsmodtagerens navn og betalingskontoidentifikationskode i tilfælde af straksbetalinger i euro. Når betalingsmodtagerne er fysiske personer, er behandlingen af deres navne og betalingskontoidentifikationskoder forholdsmæssig og nødvendig for at forhindre svigagtige transaktioner og opdage fejl. Forslaget fastsætter endvidere en procedure til kontrol af, om nogle af betalingstjenesteudbydernes kunder er udpegede personer eller enheder, der er omfattet af EU's sanktioner. Det fastsætter klare regler for hyppigheden af og ansvaret for en sådan kontrol. Initiativet sikrer, at alle personoplysninger til brug ved en sådan kontrol er tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

---

²⁸ "Administrative byrder" defineres som omkostninger, der afholdes af virksomheder, borgere, organisationer i civilsamfundet og offentlige myndigheder som følge af administrative aktiviteter, der udføres for at overholde de administrative forpligtelser, der er fastsat i lovgivningen.

²⁹ Se arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, SWD(2022) 546.

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Det generelle mål om at øge mængden af straksbetalinger i euro i forhold til alle kreditoverførsler i euro kan overvåges løbende på grundlag af data fra EPC, som forvalter kreditoverførselsordningen og strakskreditoverførselsordningerne. Overvågning af udbredelsen af straksbetalinger i euro i forskellige anvendelsestilfælde (herunder på interaktionspunktet) og af omfanget af straksbetalinger i euro i forhold til kontanter eller kort vil kræve, at der samles data fra en række forskellige kilder med bistand fra ECB og EBA. Der vil ikke være nye indberetningskrav for betalingstjenesteudbydere.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Forslaget indfører yderligere bestemmelser i SEPA-forordningen om straksbetalinger i euro og præciserer, hvilke betalingstjenesteudbydere der skal overholde disse bestemmelser.

Der indføres fire nye definitioner:

- "strakskreditoverførsel", som fastsætter centrale tekniske krav og præciserer, at det er en underkategori af kreditoverførsler i euro
- "brugergrænseflade", som yderligere præciserer bestemmelserne om brugeres ret til at igangsætte straksbetalinger via de samme kanaler, som de benytter til at igangsætte andre kreditoverførsler, og bestemmelser om gebyrer for tilsvarende kreditoverførselstransaktioner i euro
- "betalingskontoidentifikationskode", som præciserer, at en "betalingskontoidentifikationskode" som omhandlet i artikel 5, nr. 1), litra a), i SEPA-forordningen og i artikel 5c i dette forslag bør betragtes som den entydige identifikationskode, der er omhandlet i artikel 88 i betalingstjenestedirektivet og defineret i artikel 4, nr. 33), i nævnte direktiv, og
- "listeopførte personer eller enheder", som præciserer, at betalingstjenesteudbyderne bør følge proceduren i artikel 5d i dette forslag for at sikre, at de overholder EU's sanktioner, der omfatter forpligtelsen til at indefryse enkeltpersoners eller enheders aktiver og ikke direkte eller indirekte at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for dem.

Desuden ændres den eksisterende definition af "detailbetalingssystem" for at afspejle forskellige måder at afvikle detailbetalingstransaktioner på, herunder ikke afvikling i pakker (pr. enkelttransaktion) og realtidsudførelse af straksbetalinger døgnet rundt.

Obligatorisk levering af strakskreditoverførsler i euro (artikel 5a)

Betalingstjenesteudbydere, der leverer kreditoverførsler i euro, skal tilbyde at sende og modtage straksbetalinger i euro. Der er fastsat en række tekniske specifikationer vedrørende denne tjeneste, herunder kravet om at modtage betalingsordrer og være tilgængelige med henblik på straksbetalinger 24 timer i døgnet, 365 dage om året, uden mulighed for at fastsætte cut-off-tidspunkter eller begrænse behandlingen af straksbetalinger til kun at foregå på arbejdsdage. Betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter er undtaget fra dette krav på grund af deres begrænsede adgang til betalingssystemer.

Kundegrænseflader (brugergrænseflader), hvorigennem der kan afgives ordrer om kreditoverførsler, skal også gøre det muligt at afgive ordrer om straksbetalinger. Hvis en betalingstjenesteudbyder giver mulighed for at afgive flere betalingsordrer for

kreditoverførsler, der er samlet, skal betalingstjenesteudbyderen tilbyde den samme tjeneste for straksbetalinger i euro.

Indførelsen af disse krav vil ske forskudt med fire forskellige datoer som følger:

- modtagelse af straksbetalinger i euro for betalingstjenesteudbydere i euroområdet: 6 måneder efter forordningens ikrafttræden
- afsendelse af straksbetalinger i euro for betalingstjenesteudbydere i euroområdet: 12 måneder efter ikrafttrædelsen
- modtagelse af straksbetalinger i euro for betalingstjenesteudbydere uden for euroområdet: 30 måneder efter ikrafttrædelsen
- afsendelse af straksbetalinger i euro for betalingstjenesteudbydere uden for euroområdet: 36 måneder efter ikrafttrædelsen.

Gebyrer for straksbetalinger (artikel 5b og ændring af forordning (EU) 2021/1230)

De gebyrer, som betalingstjenesteudbydere opkræver for at sende eller modtage straksbetalinger i euro, bør ikke være højere end den samme betalingstjenesteudbyders gebyrer for at sende eller modtage en traditionel kreditoverførsel i euro. Dette krav gælder for alle betalingstjenesteudbydere, der tilbyder straksbetalinger i euro, herunder dem, der ikke er forpligtet til at tilbyde straksbetalinger (f.eks. betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter). Kravet finder anvendelse på betalingstjenesteudbydere i euroområdet fra seks måneder efter forordningens ikrafttræden og på betalingstjenesteudbydere uden for euroområdet fra 30 måneder efter ikrafttrædelsen.

For visse straksbetalingstransaktioner i euro, nemlig grænseoverskridende straksbetalinger i euro, der gennemføres af en betalingstjenesteudbyder i en medlemsstat uden for euroområdet, kan anvendelsen af forordning (EU) 2021/1230 om grænseoverskridende betalinger føre til et højere gebyr end krævet i dette forslag. I artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1230 hedder det: "Gebyrer, som en udbyder af betalingstjenester opkræver af en bruger i forbindelse med grænseoverskridende betalinger i euro, skal være de samme som de gebyrer, som denne udbyder af betalingstjenester opkræver for tilsvarende indenlandske betalinger af samme værdi i den nationale valuta i den medlemsstat, hvor betalingstjenestebrugerens betalingstjenesteudbyder har hjemsted." En grænseoverskridende straksbetaling i euro og en national straksbetaling i den nationale valuta ville være sådanne betalinger, der svarer til hinanden.

Når en betalingstjenesteudbyder, der er etableret uden for euroområdet, prissætter en grænseoverskridende straksbetaling i euro, vil vedkommende i henhold til dette forslag være forpligtet til enten at opkræve samme eller lavere gebyrer for en traditionel grænseoverskridende kreditoverførsel i euro og i henhold til forordningen om grænseoverskridende betalinger nøjagtig det samme som for en indenlandsk straksbetaling denomineret i national valuta. Det vil imidlertid ikke være muligt at opfylde begge krav, hvis en sådan betalingstjenesteudbyder i øjeblikket opkræver højere gebyrer for en indenlandsk straksbetaling i national valuta end for grænseoverskridende traditionelle kreditoverførsler i euro.

For fuldt ud at nå målet om at styre brugere i retning af straksbetalinger i euro ændres forordning (EU) 2021/1230 for at sikre, at en grænseoverskridende straksbetaling i euro bør prissættes på samme eller et lavere niveau end en tilsvarende traditionel grænseoverskridende kreditoverførsel i euro, selv om dette betyder, at prisen for en sådan grænseoverskridende straksbetaling i euro ikke er den samme som prisen for en tilsvarende indenlandsk straksbetaling i den nationale valuta.

Uoverensstemmelser mellem en betalingsmodtagers navn og betalingskontoidentifikationskode (artikel 5c)

Alle betalingstjenesteudbydere, der tilbyder at sende straksbetalinger i euro (herunder dem, der ikke er forpligtet til at gøre det), skal give deres brugere en tjeneste, hvor det kontrolleres, at betalingsmodtagerens IBAN-nummer³¹ matcher betalingsmodtagerens navn, og brugeren underrettes om enhver konstateret uoverensstemmelse. Underretningen skal gives, inden betaleren færdiggør betalingsordren vedrørende straksbetalingen, og inden betalingstjenesteudbyderne gennemfører straksbetalingen. Det står brugeren frit for at beslutte, om han vil afgive betalingsordren vedrørende en straksbetaling i alle tilfælde.

En brugers anvendelse af en sådan tjeneste påvirker ikke betalingstjenesteudbyderens ansvar for manglende, mangelfuld eller forsinket gennemførelse af straksbetalinger, jf. artikel 88 og 89 i betalingstjenestedirektivet.

Betalingstjenesteudbyderne bør underrette brugerne om enhver konstateret uoverensstemmelse mellem betalingsmodtagerens navn og betalingskontoidentifikationskoden som oplyst af betaleren for både indenlandske og grænseoverskridende straskreditoverførsler i euro. Dette forslag forhindrer ikke betalingstjenesteudbydere i at tilbyde en sådan tjeneste også med hensyn til andre typer kreditoverførsler og ikke kun til straskreditoverførsler.

Betalingstjenesteudbyderne kan opkræve et gebyr for anvendelsen af en sådan tjeneste, og brugerne er ikke forpligtet til at anvende den.

Dette krav finder anvendelse på betalingstjenesteudbydere i euroområdet fra 12 måneder efter ikrafttrædelse og på betalingstjenesteudbydere uden for euroområdet fra 36 måneder efter ikrafttrædelsen. Disse frister er i fuld overensstemmelse med datoerne for indførelsen af kravet om at tilbyde tjenester i form af afsendelse af straksbetalinger i euro.

Screening af integrerede projekter med hensyn til EU-sanktioner (artikel 5d)

Betalingstjenesteudbydere skal følge en harmoniseret tilgang, således at EU's sanktioner kan anvendes uden dobbeltarbejde, ineffektivitet og deraf følgende gnidninger forårsaget af betalingstjenesteudbydere, der anvender forskellige screeningsprocesser. Den harmoniserede tilgang vedrører de specifikke typer sanktioner, der finder anvendelse på enkeltpersoner og enheder, dvs. kravet om at indefryse aktiver og ikke stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for sådanne personer og enheder. Kommissionens tjenestegrene fører en konsolideret liste over sådanne personer og enheder³².

Betalingstjenesteudbydere skal mindst én gang om dagen kontrollere, om nogen af deres kunder er udpegede personer eller enheder, der er omfattet af EU's sanktioner, og under alle omstændigheder umiddelbart efter ikrafttrædelsen af eventuelle nye eller ændrede udpegelser.

En harmoniseret tilgang giver betalingstjenesteudbyderne en hårdt tiltrængt retssikkerhed og fjerner dermed gnidninger, der forhindrer en effektiv gennemførelse af straksbetalinger, uden at det går ud over sanktionsscreeningens overordnede effektivitet.

Hvis en betaler eller betalingsmodtagers betalingstjenesteudbyder undlader at foretage den krævede kontrol og efterfølgende er involveret i gennemførelsen af en straksbetaling for en

³¹ IBAN fungerer som den entydige identifikator som defineret i artikel 4, nr. 33), i betalingstjenestedirektivet og som betalingskontoidentifikationskode som omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) nr. 260/2012.

³² <https://data.europa.eu/data/datasets/consolidated-list-of-persons-groups-and-entities-subject-to-eu-financial-sanctions?locale=da>.

betaler eller en betalingsmodtager, der er omfattet af EU-sanktioner, er vedkommende ansvarlig for enhver økonomisk skade på den anden betalingstjenesteudbyder, der er involveret i straksbetalingen, som følge af sanktioner i henhold til EU's sanktionsbestemmelser. Dette krav vil gælde for alle betalingstjenesteudbydere, der er omfattet af artikel 5d, fra seks måneder efter ikrafttrædelsen.

Sanktioner (artikel 11)

Sanktioner for betalingstjenesteudbyderes manglende overholdelse af de retlige krav i dette forslag er medlemsstaternes ansvar. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Minimumsniveauerne for de sanktioner, som de nationale myndigheder kan pålægge for manglende overholdelse af EU's sanktionsforpligtelser, er fastsat i det nye stk. 1b i artikel 11 i SEPA-forordningen. Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om de sanktioner, der finder anvendelse inden for deres jurisdiktion.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 for så vidt angår strakskreditoverførsler i euro**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³³,
under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank³⁴,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012³⁵ udgør grundlaget for det fælles eurobetalingsområde (SEPA). For at skabe gunstige betingelser for øget konkurrence, navnlig for betalinger ved interaktionspunktet, bør SEPA-projektet løbende opdateres for at afspejle innovation og markedsudvikling inden for betalinger, fremme udviklingen af nye betalingsprodukter i hele Unionen og lette adgangen for nye markedsdeltagere.
- (2) I 2017 blev der aftalt en EU-dækkende ordning for straksgennemførelse af kreditoverførsler i euro mellem betalingstjenesteudbydere inden for rammerne af European Payments Council. Den europæiske betalingssektors indsats har vist sig ikke at være tilstrækkelig til at sikre en stor udbredelse på EU-plan af strakskreditoverførsler i euro. Kun en omfattende og hurtig stigning i denne udbredelse kan frigøre de fulde netværkseffekter af strakskreditoverførsler i euro, som fører til fordele og økonomiske effektivitetsgevinster for brugere af betalingstjenester og betalingstjenesteudbydere, reduceret markedsconcentration, øget konkurrence og større udvalg af elektroniske betalinger, navnlig med hensyn til grænseoverskridende betalinger ved interaktionspunktet.
- (3) Ved forordning (EU) nr. 260/2012 blev der fastsat tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro. Strakskreditoverførsler i euro er en forholdsvis ny kategori af kreditoverførsler i euro, som først dukkede op på

---

³³ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 (EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22).

markedet efter vedtagelsen af forordningen. Det er derfor nødvendigt at fastsætte specifikke krav til strakskreditoverførsler i euro ud over de generelle krav, der gælder for alle kreditoverførsler.

- (4) Der er allerede vedtaget eller foreslået en række nationale reguleringsløsninger for at øge udbredelsen af strakskreditoverførsler i euro, herunder ved at styrke brugernes beskyttelse mod at sende midler til en forkert betalingsmodtager eller præcisere processen for overholdelse af forpligtelser, der følger af EU-sanktioner. Disse nationale reguleringsløsninger indebærer en risiko for fragmentering af det indre marked og øger dermed efterlevelselsesomkostningerne som følge af forskellige nationale lovkrav og gør det vanskeligere at gennemføre grænseoverskridende strakskreditoverførsler.
- (5) Før der dukkede strakskreditoverførsler op, blev betalingstransaktioner generelt bundtet af betalingstjenesteudbydere og sendt til et detailbetalingssystem med henblik på clearing og afvikling på forud fastsatte tidspunkter. I detailbetalingssystemer, der i øjeblikket anvendes til at behandle strakskreditoverførsler i euro, indgives betalingstransaktioner dog enkeltvis, og de behandles i realtid og døgnet rundt. For at afspejle dette er det nødvendigt at ændre definitionen af "detailbetalingssystem".
- (6) Det er en forudsætning for en øget udbredelse af sådanne transaktioner, at alle brugere i Unionen er i stand til at afgive betalingsordrer om og modtage strakskreditoverførsler i euro. I øjeblikket tilbyder mindst en tredjedel af betalingstjenesteudbydere i Unionen ikke strakskreditoverførsler i euro. Desuden har den hastighed, hvormed betalingstjenesteudbydere har tilføjet strakskreditoverførsler til deres tjenester, været for langsom i de seneste år, hvilket hindrer yderligere integration af Unionens indre marked for betalinger. Betalingstjenesteudbydere bør derfor forpligtes til at tilbyde at sende og modtage strakskreditoverførsler i euro.
- (7) For at skabe et integreret marked for strakskreditoverførsler i euro er det afgørende, at sådanne transaktioner behandles i overensstemmelse med et fælles sæt regler og krav. En strakskreditoverførsel i euro gør det muligt at kreditere betalingsmodtagerens konto inden for få sekunder og døgnet rundt. At være til rådighed døgnet rundt alle årets dage er et iboende træk ved strakskreditoverførsler. Definitionen af strakskreditoverførsler bør derfor omhandle de specifikke betingelser, som de bør opfylde med hensyn til tidspunktet for modtagelse af betalingsordrer, behandling, kreditering og fastsættelse af valørdatoer.
- (8) Der er en række grænseflader, hvorigennem brugere kan afgive en betalingsordre om en kreditoverførsel i euro, herunder via netbank, en mobilapplikation, en pengeautomat, i en filial eller pr. telefon. For at sikre, at alle brugere har adgang til strakskreditoverførsler i euro, bør der ikke være nogen forskel med hensyn til de grænseflader, hvorigennem brugerne kan afgive betalingsordrer vedrørende strakskreditoverførsler og andre typer kreditoverførsler. Hvis det er muligt for en bruger at afgive betalingsordrer til en betalingstjenesteudbyder vedrørende kreditoverførsler samlet i en pakke, bør den samme mulighed også gælde for strakskreditoverførsler i euro. Betalingstjenesteudbydere bør som standard kunne tilbyde alle kreditoverførsler i euro, der igangsættes af deres brugere, som strakskreditoverførsler.
- (9) Det ville ikke være forholdsmæssigt at pålægge betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter en forpligtelse til at tilbyde at sende og modtage strakskreditoverførsler i euro, fordi disse institutter ikke kan deltage i et betalingssystem, der er udpeget i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og

Rådets direktiv 98/26/EF³⁶. Sådanne institutter kan derfor opleve vanskeligheder med at få adgang til den infrastruktur, der er nødvendig for at gennemføre straskreditoverførsler. Betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter bør derfor fritages fra forpligtelsen til at tilbyde at sende og modtage straskreditoverførsler i euro.

- (10) Brugere er meget følsomme over for gebyrniveauet for substituerbare betalingsmetoder. Gebyrniveauet kan derfor lede dem i retning af eller væk fra en bestemt betalingsmetode. På de nationale markeder, hvor der har været anvendt højere transaktionsgebyrer for straskreditoverførsler i euro sammenlignet med gebyrer for andre typer kreditoverførsler i euro, er udbredelsen af straskreditoverførsler lav. Dette har forhindret opnåelse af den kritiske masse af straskreditoverførsler i euro, som er nødvendig for at realisere de fulde netværkseffekter for både betalingstjenesteudbydere og brugere. Alle typer gebyrer, der pålægges betalere og betalingsmodtagere for gennemførelse af straskreditoverførsler i euro, herunder transaktionsgebyrer eller faste gebyrer, bør derfor ikke overstige de gebyrer, der pålægges den samme bruger for tilsvarende typer af andre kreditoverførsler i euro. Ved identifikationen af tilsvarende typer kreditoverførsler bør det være muligt at anvende kriterier, herunder brugergrænsefladen eller det betalingsinstrument, der anvendes til at igangsætte betalingen, kundestatus og, hvor det er relevant, om betalingen er indenlandsk eller grænseoverskridende.
- (11) Sikkerheden i forbindelse med straskreditoverførsler i euro er afgørende for at øge betalingstjenesteudbydernes tillid til sådanne tjenester og sikre, at de anvendes. Betalere, der har til hensigt at sende en kreditoverførsel til en bestemt betalingsmodtager, kan som følge af svig eller fejl angive en betalingskontoidentifikationskode, der ikke svarer til en konto, som den pågældende betalingsmodtager har. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366³⁷ er den eneste afgørende faktor for en korrekt gennemførelse af transaktionen med hensyn til betalingsmodtageren den entydige identifikationskode, og betalingstjenesteudbydere er ikke forpligtet til at kontrollere betalingsmodtagerens navn. I tilfælde af straskreditoverførsler er der ikke tilstrækkelig tid til, at betaleren opdager, at der er begået svig eller fejl, og til at forsøge at inddrive midlerne, inden de krediteres betalingsmodtagerens konto. Betalingstjenesteudbydere bør derfor kontrollere, om der er uoverensstemmelse mellem betalingsmodtagerens entydige identifikationskode og navnet på betalingsmodtageren, som betaleren har angivet, og underrette den betaler, der afgiver en betalingsordre om en straskreditoverførsel i euro, om sådanne eventuelt konstaterede uoverensstemmelser. For at undgå unødige gnidninger eller forsinkelser i straksbehandlingen af transaktionen bør betalere give en sådan underretning inden for højst få sekunder fra det tidspunkt, hvor betaleren gav oplysninger om betalingsmodtageren. For at gøre det muligt for betalere at beslutte, om den påtænkte transaktion skal fortsætte, bør betalere give en sådan underretning, inden betalere godkender transaktionen.
- (12) Nogle attributter til navnet på den betalingsmodtager, til hvis konto betalere ønsker at foretage en straskreditoverførsel, kan øge sandsynligheden for, at

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

betalingstjenesteudbyderen opdager en uoverensstemmelse, herunder tilstedeværelsen af diakritiske tegn eller forskellige mulige translitterationer af navne i forskellige alfabeter, forskelle mellem sædvanligvis anvendte navne og navne, der er angivet i de formelle identifikationsdokumenter, når der er tale om fysiske personer, eller forskelle mellem kommercielle navne og firmanavne i tilfælde af juridiske personer. For at undgå unødige gnidninger i behandlingen af straskreditoverførsler i euro og lette betalernes beslutning om, hvorvidt den påtænkte transaktion skal gennemføres, bør betalingstjenesteudbyderne angive graden af en sådan uoverensstemmelse, herunder ved i meddelelsen at angive, at der er "intet match" eller "tæt match".

- (13) Godkendelse af en betalingstransaktion, hvis betalingstjenesteudbyderen har opdaget en uoverensstemmelse og har underrettet brugeren om denne uoverensstemmelse, kan medføre, at midlerne overføres til en forkert betalingsmodtager. I sådanne tilfælde bør betalingstjenesteudbyderne ikke holdes ansvarlige for gennemførelsen af transaktionen over for en forkert betalingsmodtager, jf. artikel 88 i direktiv (EU) 2015/2366. Betalingstjenesteudbyderne bør informere brugerne om konsekvenserne af at vælge at ignorere den meddelte uoverensstemmelse for betalingstjenesteudbydernes ansvar og brugerens refusionsrettigheder. Brugere bør kunne fravælge at bruge denne tjeneste når som helst under deres kontraktforhold med betalingstjenesteudbyderen. Efter et fravalg bør brugerne kunne vælge at benytte tjenesten igen.
- (14) Det er af kritisk betydning, at betalingstjenesteudbydere reelt overholder deres forpligtelser i henhold til EU's sanktioner over for personer, organer eller enheder, der er omfattet af indefrysning af aktiver eller et forbud mod direkte eller indirekte at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for vedkommende eller til fordel for vedkommende i henhold til restriktive foranstaltninger vedtaget i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF (listeopførte personer eller enheder). EU-retten fastsætter imidlertid ikke regler om, hvilken procedure eller hvilke værktøjer betalingstjenesteudbyderne skal anvende for at sikre, at de overholder disse forpligtelser. Betalingstjenesteudbyderne anvender således forskellige metoder, der er baseret på deres individuelle valg eller på vejledning fra de berørte nationale myndigheder. Praksis med at overholde forpligtelser, der følger af EU-sanktioner, ved at screene betaleren og betalingsmodtageren, der er involveret i hver enkelt kreditoverførselstransaktion, enten indenlandsk eller grænseoverskridende, fører til, at et meget stort antal kreditoverførsler markeres som potentielt involverende listeopførte personer eller enheder. Langt størstedelen af sådanne markerede transaktioner viser sig imidlertid efter kontrol ikke at involvere sådanne personer eller enheder. På grund af karakteren af straskreditoverførsler er det umuligt for betalingstjenesteudbydere inden for korte frister straks at kontrollere sådanne markerede transaktioner, og de afvises derfor. Denne situation skaber operationelle udfordringer for betalingstjenesteudbydere med hensyn til at tilbyde straskreditoverførsler til deres brugere i hele Unionen på en pålidelig og forudsigelig måde. For at skabe større retssikkerhed, øge effektiviteten af betalingstjenesteudbydernes bestræbelser på at opfylde deres forpligtelser, der følger af EU-sanktioner, i forbindelse med straskreditoverførsler i euro og for at undgå unødvendige hindringer for sådanne transaktioner bør betalingstjenesteudbyderne således som minimum dagligt kontrollere, om deres brugere er listeopførte personer eller enheder, og de bør ikke længere anvende transaktionsbaseret screening.
- (15) For at forhindre, at der igangsættes straskreditoverførsler fra betalingskonti, der tilhører listeopførte personer eller enheder, og for straks at indefryse midler, der sendes til sådanne konti, bør betalingstjenesteudbyderne foretage kontrol af deres

brugere så hurtigt som muligt efter ikrafttrædelsen af en ny restriktiv foranstaltning vedtaget i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF om indefrysning af aktiver eller forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed og dermed sikre, at betalingstjenesteudbydere opfylder deres forpligtelser, der følger af EU-sanktioner, på en effektiv måde.

- (16) Hvis en betalingstjenesteudbyder ikke foretager rettidig kontrol af sine brugere, kan det føre til, at den anden betalingstjenesteudbyder, der er involveret i gennemførelsen af den samme straskreditoverførselstransaktion, fejlagtigt undlader at indefryse midler tilhørende en listeopført person eller enhed eller stiller pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for en sådan person eller enhed. Betalingstjenesteudbydere, der pålægges sanktioner for manglende overholdelse af deres forpligtelser, der følger af EU-sanktioner, fordi en anden betalingstjenesteudbyder ikke har foretaget rettidig verifikation af sine betalingstjenestebrugere, bør kompenseres for disse sanktioner af den pågældende betalingstjenesteudbyder.
- (17) Overtrædelser af denne forordning bør udløse sanktioner, der pålægges af medlemsstaternes kompetente myndigheder. Disse sanktioner bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. For at fremme betalingstjenesteudbydernes og de relevante kompetente myndigheders gensidige tillid til en ensartet og grundig gennemførelse af en harmoniseret tilgang til overholdelse af betalingstjenesteudbydernes forpligtelser, der følger af Unionens sanktioner, er det navnlig hensigtsmæssigt for hele Unionen at harmonisere minimumsniveauerne for sanktioner for betalingstjenesteudbydernes overtrædelse af deres forpligtelser til at kontrollere, om deres betalingstjenestebrugere er listeopførte personer eller enheder på listen.
- (18) Betalingstjenesteudbydere har brug for tilstrækkelig tid til at opfylde de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Disse forpligtelser bør derfor indføres gradvist, så betalingstjenesteudbydere kan udnytte deres ressourcer mere effektivt. Forpligtelsen til at tilbyde tjenester, der består i at sende straskreditoverførsler, bør derfor gælde senere end forpligtelsen til at tilbyde tjenester i form af modtagelse af straskreditoverførsler, da afsendelse af straskreditoverførsler har tendens til at være den dyreste og mest komplekse af de to tjenester at gennemføre og derfor kræver mere tid. Den tjeneste, der består i at underrette betaleren om konstaterede uoverensstemmelser mellem betalingsmodtagerens navn og betalingskontoidentifikationskode, er kun relevant for betalingstjenesteudbydere, der tilbyder at sende straskreditoverførsler. Forpligtelsen til at tilbyde denne tjeneste bør derfor gælde fra samme tidspunkt som forpligtelsen til at tilbyde tjenester i form af at sende straskreditoverførsler. Forpligtelserne vedrørende gebyrer og den harmoniserede procedure for at sikre overholdelse af de forpligtelser, der følger af EU-sanktioner, bør gælde, så snart betalingstjenesteudbydere er forpligtet til at tilbyde tjenester i form af modtagelse af straskreditoverførsler. For at gøre det muligt for betalingstjenesteudbydere i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, effektivt at tildele de ressourcer, der er nødvendige for gennemførelsen af straskreditoverførsler i euro, bør forpligtelserne i denne forordning finde anvendelse på sådanne betalingstjenesteudbydere fra en senere dato end for betalingstjenesteudbydere i medlemsstater, der har euroen som valuta, med den samme gradvise tilgang til indførelse af forskellige forpligtelser som for betalingstjenesteudbydere i euroområdet.

- (19) I henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230³⁸ skal gebyrer, der opkræves af en betalingstjenesteudbyder, der er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, i forbindelse med grænseoverskridende pengeoverførsler i euro, være de samme som de gebyrer, som den pågældende betalingstjenesteudbyder opkræver i forbindelse med indenlandske kreditoverførsler i den pågældende medlemsstats nationale valuta. I situationer, hvor en sådan betalingstjenesteudbyder anvender højere gebyrer for indenlandske straskreditoverførsler i national valuta end for indenlandske traditionelle kreditoverførsler i national valuta og derfor også højere gebyrer end for grænseoverskridende traditionelle kreditoverførsler i euro, vil størrelsen af de gebyrer, som en sådan betalingstjenesteudbyder skal anvende i henhold til artikel 3 i forordning (EU) 2021/1230 i forbindelse med grænseoverskridende straskreditoverførsler i euro, være højere end gebyrerne for grænseoverskridende traditionelle kreditoverførsler i euro. For at undgå modstridende krav og under hensyntagen til det centrale mål om at lede brugerne i retning af straskreditoverførsler i euro bør det i sådanne situationer kræves, at de gebyrer, der opkræves af betalere og betalingsmodtagere for grænseoverskridende straskreditoverførsler i euro, ikke overstiger de gebyrer, der opkræves for grænseoverskridende traditionelle kreditoverførsler i euro.
- (20) Forordning (EU) nr. 260/2012 og (EU) 2021/1230 bør derfor ændres.
- (21) Enhver behandling af personoplysninger i forbindelse med straskreditoverførsler eller den tjeneste, der består i at opdage og underrette om uoverensstemmelser mellem en betalingsmodtagers navn og betalingskontoidentifikationskode, samt kontrol af, om brugerne er listeopførte personer eller enheder, bør være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679³⁹. Behandlingen af fysiske personers navne og betalingskontoidentifikationskoder er forholdsmæssig og nødvendig for at forhindre svigagtige transaktioner, opdage fejl og sikre overholdelse af restriktive foranstaltninger vedtaget i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF om indefrysning af aktiver eller forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed.
- (22) Målene for denne forordning, nemlig at fastsætte de nødvendige ensartede regler for grænseoverskridende straskreditoverførsler i euro på EU-plan og øge den samlede udbredelse af straskreditoverførsler i euro, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi de ikke kan pålægge betalingstjenesteudbydere, der er etableret i andre medlemsstater, forpligtelser, men kan på grund af omfanget bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (23) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁴⁰ og afgav udtalelse den [XX XX 2022]⁴¹ —

---

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1230 af 14. juli 2021 om grænseoverskridende betalinger i Unionen (EUT L 274 af 30.7.2021, s. 20).

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1
Ændringer af forordning (EU) nr. 260/2012

I forordning (EU) nr. 260/2012 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 ændres således:
  - a) Følgende indsættes som nr. 1a)-1d):
    - "1a) "strakskreditoverførsel": en kreditoverførsel, der opfylder alle følgende betingelser:
      - a) Tidspunktet for modtagelse af betalingsordren vedrørende en sådan kreditoverførsel er det tidspunkt, hvor betaleren giver sin betalingstjenesteudbyder instruks om at gennemføre denne kreditoverførsel, uanset dag eller klokkeslæt.
      - b) Betalingsordren vedrørende en sådan kreditoverførsel behandles straks af betalerens betalingstjenesteudbyder, uanset dag eller klokkeslæt.
      - c) Betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres med det overførte beløb inden for 10 sekunder efter modtagelsen af betalingsordren.
      - d) Valørdatoen for kreditering af betalingsmodtagerens betalingskonto er den samme som den dato, hvor betalingsmodtagerens betalingskonto krediteres det overførte beløb
    - 1b) "brugergrænseflade": enhver metode, anordning eller procedure, hvorigennem betaleren kan afgive en papirbaseret eller elektronisk betalingsordre til sin betalingstjenesteudbyder med henblik på en kreditoverførsel, herunder netbank, mobilbankapplikation, pengeautomat eller på anden måde i betalingstjenesteudbyderens lokaler
    - 1c) "betalingskontoidentifikationskode": en entydig identifikationskode som defineret i artikel 4, nr. 33), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366^{*1}
    - 1d) "listeopførte personer eller enheder": fysiske eller juridiske personer, organer eller enheder, der er omfattet af indefrysning af aktiver eller et forbud mod direkte eller indirekte at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for vedkommende eller til fordel for vedkommende i henhold til restriktive foranstaltninger vedtaget i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF

---

^{*1} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF,

---

agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁴¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

b) Nr. 22) affattes således:

"22) "detailbetalingssystem": betalingssystem, hvis hovedformål er at behandle, clear eller afvikle kreditoverførsler eller direkte debiteringer, der primært vedrører mindre beløb, og som ikke er et betalingssystem for store beløb".

2) Følgende indsættes som artikel 5a-5d:

"Artikel 5a

Strakskreditoverførselstransaktioner

1. Betalingstjenesteudbydere, der tilbyder deres brugere en betalingstjeneste, der består i at sende og modtage kreditoverførsler, skal tilbyde alle deres brugere en betalingstjeneste, der består i at sende og modtage strakskreditoverførsler.

Dette stykke finder dog ikke anvendelse på e-pengeinstitutter som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2009/110/EF og betalingsinstitutter som defineret i artikel 4, nr. 4), i direktiv (EU) 2015/2366.

2. Når betalingstjenesteudbydere udfører strakskreditoverførsler, skal de ud over kravene i artikel 5 opfylde følgende krav:

- a) de skal sikre, at betalere er i stand til at afgive en betalingsordre vedrørende en strakskreditoverførsel via de samme brugergrænseflader som dem, hvorigennem disse betalere kan afgive en betalingsordre vedrørende andre kreditoverførsler
- b) efter modtagelse af en betalingsordre vedrørende en strakskreditoverførsel skal de straks kontrollere, om alle de nødvendige betingelser for behandling af betalingen er opfyldt, og om de nødvendige midler er til rådighed, reservere beløbet på betalerens konto og straks sende betalingstransaktionen til betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder
- c) de skal sikre, at alle de betalingskonti, de fører, er tilgængelige for strakskreditoverførsler 24 timer i døgnet og på en hvilken som helst kalenderdag
- d) efter at have modtaget en strakskreditoverførsel skal de straks stille transaktionsbeløbet til rådighed på betalingsmodtagerens betalingskonto.

3. Når betalingstjenesteudbydere foretager strakskreditoverførsler i euro, skal de tilbyde deres brugere mulighed for at afgive flere betalingsordrer som en pakke, hvis de tilbyder deres brugere denne mulighed for andre typer kreditoverførsler.

4. Betalingstjenesteudbydere som omhandlet i stk. 1, der er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, skal tilbyde brugerne at kunne modtage strakskreditoverførsler i euro senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og at kunne sende strakskreditoverførsler i euro senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Betalingstjenesteudbydere som omhandlet i stk. 1, der er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, skal tilbyde brugerne at kunne modtage

strakskreditoverførsler i euro senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 30 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] og at kunne sende strakskreditoverførsler i euro senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 5b

Gebyrer i forbindelse med strakskreditoverførsler

1. Eventuelle gebyrer, som en betalingstjenesteudbyder pålægger betalere og betalingsmodtagere i forbindelse med afsendelse og modtagelse af strakskreditoverførselstransaktioner i euro, må ikke være højere end de gebyrer, som betalingstjenesteudbyderen opkræver i forbindelse med afsendelse og modtagelse af andre tilsvarende kreditoverførselstransaktioner i euro.

2. Betalingstjenesteudbydere, der er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, skal overholde denne artikel senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Betalingstjenesteudbydere, der er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, skal overholde denne artikel senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 30 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 5c

Uoverensstemmelser mellem en betalingsmodtagers navn og betalingskontoidentifikationskode i tilfælde af strakskreditoverførsler

1. Med hensyn til strakskreditoverførsler skal betalerens betalingstjenesteudbyder kontrollere, om betalingskontoidentifikationskoden og navnet på betalingsmodtageren, som betaleren har angivet, matcher hinanden. Hvis de ikke matcher, skal den pågældende betalingstjenesteudbyder underrette betaleren om eventuelle konstaterede uoverensstemmelser og omfanget af en sådan uoverensstemmelse.

Betalingstjenesteudbyderne skal levere denne tjeneste, umiddelbart efter at betaleren har leveret betalingsmodtagerens betalingskontoidentifikationskode og betalingsmodtagerens navn til betalingstjenesteudbyderen, og inden betaleren får mulighed for at godkende strakskreditoverførslen.

2. Betalingstjenesteudbyderne skal sikre, at opdagelse af og underretning om en uoverensstemmelse som omhandlet i stk. 1 ikke forhindrer betalere i at godkende den pågældende strakskreditoverførsel.

3. Betalingstjenesteudbyderne skal sikre, at brugerne har ret til at fravælge at modtage den tjeneste, der er omhandlet i stk. 1, og skal underrette deres brugere om, hvordan de kan udtrykke en sådan fravalgsret.

Betalingstjenesteudbyderne skal også sikre, at de brugere, der har fravalgt at modtage den tjeneste, der er omhandlet i stk. 1, har ret til at vælge at modtage denne tjeneste.

4. Betalingstjenesteudbyderne skal underrette deres brugere om, at godkendelse af en transaktion på trods af en konstateret og anmeldt uoverensstemmelse eller fravalg fra at modtage den i stk. 1 omhandlede tjeneste kan føre til, at midlerne overføres til en betalingskonto, som ikke indehaves af den betalingsmodtager, som betaleren har angivet. Betalingstjenesteudbyderne skal give disse oplysninger samtidig med

underretningen om uoverensstemmelser som omhandlet i stk. 1, eller når brugeren fravælger at modtage den tjeneste, der er omhandlet i nævnte stykke.

5. Den tjeneste, der er omhandlet i stk. 1, skal leveres til betaleren, uanset hvilken brugergrænseflade betaleren anvender til at afgive en betalingsordre med henblik på en strakskreditoverførsel.

6. Betalingstjenesteudbydere, der er etableret i en medlemsstat, der har euroen som valuta, skal overholde denne artikel senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 12 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Betalingstjenesteudbydere, der er etableret i en medlemsstat, der ikke har euroen som valuta, skal overholde denne artikel senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 36 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Artikel 5d

Screening af brugere med hensyn til EU-sanktioner i tilfælde af strakskreditoverførsler

1. Betalingstjenesteudbydere, der udfører strakskreditoverførsler, skal kontrollere, om nogen af deres brugere er listeopførte personer eller enheder.

Betalingstjenesteudbyderne skal foretage denne kontrol umiddelbart efter ikrafttrædelsen af eventuelle nye eller ændrede restriktive foranstaltninger, der vedtages i overensstemmelse med artikel 215 i TEUF, og som indeholder bestemmelser om indefrysning af aktiver eller forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed, og mindst én gang hver kalenderdag.

2. Under gennemførelsen af en strakskreditoverførsel skal betalernes betalingstjenesteudbyder og betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbyder, der er involveret i gennemførelsen af en sådan overførsel, ikke kontrollere, om den betaler eller den betalingsmodtager, hvis betalingskonti anvendes til gennemførelsen af den pågældende strakskreditoverførsel, er listeopførte personer eller enheder, ud over at foretage kontrol i henhold til stk. 1.

3. En betalingstjenesteudbyder, der har undladt at foretage den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, og som gennemfører en strakskreditoverførsel, hvorved en anden betalingstjenesteudbyder, der er involveret i gennemførelsen af den pågældende strakskredittransaktion, undlader at indefryse aktiver tilhørende listeopførte personer eller enheder eller stiller pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed for sådanne personer eller enheder, skal yde kompensation for den økonomiske skade, der er forvoldt den anden betalingstjenesteudbyder som følge af sanktioner, der er pålagt denne anden betalingstjenesteudbyder i henhold til restriktive foranstaltninger vedtaget i henhold til artikel 215 i TEUF om indefrysning af aktiver eller forbud mod at stille pengemidler eller økonomiske ressourcer til rådighed.

4. Betalingstjenesteudbyderne skal overholde denne artikel senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]."

3) I artikel 11 indsættes følgende som stk. 1a og 1b:

"1a. Uanset stk. 1 fastsætter medlemsstaterne senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = fire måneder efter datoen for denne forordnings

ikrafttræden] regler om sanktioner for overtrædelse af artikel 5a-5d og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de gennemføres. Disse sanktioner skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne meddeler disse regler og foranstaltninger til Kommissionen senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst = otte måneder efter ikrafttrædelsesdatoen] og giver den omgående besked om enhver ændring af dem.

1b. Med hensyn til sanktioner for overtrædelse af artikel 5d sikrer medlemsstaterne, at sådanne sanktioner omfatter:

- a) for juridiske personer, administrative bøder på mindst 10 % af den juridiske persons samlede nettoårsomsætning i det foregående regnskabsår
- b) for en fysisk person, administrative bøder på op til mindst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Med henblik på litra a) er den relevante omsætning, hvis den juridiske person er et datterselskab af et moderselskab som defineret i artikel 2, nr. 9), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU^{*2} eller enhver virksomhed, der faktisk udøver en bestemmende indflydelse på denne juridiske person, den omsætning, der fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående regnskabsår.

---

^{*2} Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19)."

Artikel 2

Ændring af forordning (EU) 2021/1230

I artikel 3 i forordning (EU) 2021/1230 tilføjes følgende som stk. 5:

"5. Nærværende artikels stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis artikel 5b, stk. 1, i forordning (EU) nr. 260/2012 kræver, at en udbyder af betalingstjenester, der er etableret i en medlemsstat, som ikke har euroen som valuta, for så vidt angår en strakskreditoverførsel opkræver et gebyr, der er lavere end det gebyr, der ville blive opkrævet for den samme overførsel, hvis nærværende artikels stk. 1 fandt anvendelse.

Med henblik på første afsnit forstås ved en "strakskreditoverførsel" en strakskreditoverførsel som defineret i artikel 2, nr. 1a), i forordning (EU) nr. 260/2012, som er grænseoverskridende og i euro."

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand